

Mijn collega's kijken er elke keer naar uit dat ik in het LOC hun stem vertolk naar het schoolbestuur of de directie toe. Dat ik hun vragen meeneem. "Je blijft toch VA hé. Je gaat ons toch niet in de steek laten? Waar kunnen wij anders terecht?"

Greet Vandergoten: afgestudeerd in 1991 én meteen COV-lid geworden | 28 jaar in onderwijs | derde kleuterklas | Katholieke vrije basisschool Sint-Jozefsschool/Sint-Albertusschool in Sint Agatha Berchem | 25 jaar VA.

Vakbonds- afgevaardigde

er zijn voor je collega's

Greet Vandergoten en Leen Cautaeys zijn allebei vakbondsafgevaardigde (VA). De eerste al 25 jaar, de tweede nog maar een dik jaar. Ze hebben elkaar wel eens gezien op een vorming van het COV, maar nu maken ze echt kennis. Ik merk doorheen mijn gesprek met hen de gemene delers: hun leer- en weetgierigheid, drive, sociaal gevoel, optimisme. En die glimlach! Bij het afscheid wisselen ze gegevens uit en zie ik zowaar een mooi VA-mentorschap ontstaan.

Dat langer werken baart me echt zorgen. Ik denk dat de nood aan een vakbond als het COV zal blijven groeien: iemand die achter ons staat, die het voor ons opneemt, die ervoor zorgt dat we dat langer werken gaan aankunnen.

Leen Cautaeys: afgestudeerd in 2003 én meteen COV-lid geworden
| 16 jaar in onderwijs | eerste leerjaar | gemeentelijke basisschool
De Knipoog in Tollembeek | 1 jaar VA.

Greet: "Een collega die stopte als VA vroeg me of ik het niet wou overnemen. Ik stond er in het begin alleen voor, maar vijftien jaar geleden zijn er twee VA's bijgekomen. Wij werken in een team en daardoor voel je je sterker. Er is veel veranderd in het VA-zijn op die 25 jaar. Wij zijn niet degene die op de barricades staan maar wij zijn er voor alle vragen die mensen hebben rond hun job. Ik heb een periode gekend dat we moesten vechten voor onze rechten. Terwijl het nu draait om het samenwerken. Als ik terugkom van een vorming vertel ik erover aan de directeur en vraag ik om samen te zitten. Dit wordt telkens enthousiast onthaald. Ik ben VA om mensen te helpen. Ik ben er voor de collega's naast mij. Daarvoor doe ik het. Ik zou graag VA blijven in de nieuwe mandaatperiode omdat er nog uit-

dagingen op ons afkomen: de scholengemeenschappen die veranderen, de schaalvergroting ... Waar komen we terecht?

Leen: Ik moet eerlijk zeggen dat ik niet veel over de vakbond of VA zijn wist. Ik ben van bij de start in onderwijs lid van het COV, ik volg vormingen, ik lees Basis. Ik vond dat allemaal heel interessant en ik wou meer. "Word dan toch VA", zei een oud-medestudent mij op een vorming. "Dan ben je van alles op de hoogte. Dat is echt iets voor jou." Hij stuurde me informatie en de nodige papieren. Iedereen op school gaf zijn goedkeuring en zo werd ik VA. Er is nog nooit een VA geweest op school, ook niet in de scholen in de buurt. Ik doe mijn best om iedereen te overtuigen om lid te worden van het COV. Ik ben mij beginnen inwerken in allerlei thema's. Het interes-

seert mij enorm. Ik wil alles weten over rechten en plichten. Misschien dat de collega's gaandeweg de reflex zullen hebben om hun vragen aan mij te stellen. Samen school maken, dat is mijn doel. Samen met de collega's, de directeur op weg naar beter onderwijs voor iedereen.

Moeilijk gaat ook

Om collega's te helpen en vragen te kunnen beantwoorden moet je je inwerken in vaak ingewikkelde regelgeving, stellen ze. **Leen:** "Dat is iets wat ik de komende jaren kan opbouwen. Ook door vorming te volgen. Ik moet mijn weg zoeken in de vele informatie. Soms moet ik zaken drie keer lezen om het echt te begrijpen. Alles over zorgkrediet heb ik doorgenomen en dan nog heb ik gebeld met het COV om zeker te zijn en om te vragen wat ik juist moest doen.

Greet en Leen: Word VA want:

- ▮ Je helpt je collega's en krijgt daar veel voor terug
- ▮ Je zorgt er mee voor dat je collega's gelukkiger zijn in hun job
- ▮ Je maakt samen school en gaat samen op weg voor goed onderwijs
- ▮ Je komt terecht in een warme COV-familie die je ondersteunt
- ▮ Je verruimt je blik en leert van de ervaringen van je collega VA's

Greet: Als je wat langer VA bent, zal het allemaal wel wat duidelijker worden en kan je het een aan het ander koppelen. Als ik een dag vorming heb, wordt er wel eens gezegd, "o eens een dagje weg van 't school". Maar dat dagje weg, geeft wel steeds een rugzak mee met heel wat nieuwe en toch wel zware wetgeving. De meesten vinden het zeer goed dat ik die vormingen volg. "Dan weten we weer wat meer en wordt het ons duidelijker uitgelegd".

Leen: Die reacties krijg ik ook meer nu: "dan zijn we sneller op de hoogte van alles".

Greet: Ik merk dat doorheen die 25 jaar mijn band met het secretariaat van het COV en met de vrijgesteld secretaris veel nauwer is geworden. Heb je een vraag dan krijg je snel een antwoord met altijd een positieve noot erbij: "Jij neemt dat goed op voor je collega's!" Het COV is warm voor haar militanten.

Leen: Het is fantastisch hoe je geholpen wordt. De sfeer op de vor-

mingen is zeer goed, het voelt als familie. Klinkt raar misschien, maar dat is zo. Het is ook belangrijk om de ervaringen van collega's te horen. Je kijkt daardoor anders naar situaties op je eigen school.

Heel veel vragen

Ze doen het voor hun collega's en die vinden de weg naar hun VA.

Greet: Ze kloppen aan mijn deur, komen na schooltijd langs of mailen. Er is vijf keer per jaar een LOC. Ik vraag hen dan steeds of ze vragen hebben die ik kan meenemen. Ik voel wel dat collega's er naar uit kijken dat ik in het LOC hun stem vertolk naar het schoolbestuur of de directie toe. "Je blijft toch VA hé. Je gaat ons toch niet in de steek laten? Waar kunnen wij anders terecht?"

Leen: Ik hoop dat ik daar ook kan naartoe groeien. Ik wil toekomstgericht werken, samen met de collega's. Ik wil weten wat er leeft. We moeten samen school maken, samen vooruit.

Greet: Het gevoel dat we een vangnet kunnen zijn voor mensen is voor mij belangrijk. Zo zocht ik mee naar een oplossing voor een collega wiens kind plots ziek werd en die niet wist welk verlof te nemen. Ook voor iemand die wou bijstuderen heb ik uitgezocht welk stelsel ze kon nemen en toch deels kon blijven werken. Het is fijn dat je je collega's hiermee kan helpen.

#Bezorgd

Waar zijn ze bezorgd over op school maar ook ruimer over onderwijs?

Greet: Wie gaat de minister van onderwijs worden? Elke minister wil zijn eigen stempel drukken. De ene heeft bijvoorbeeld iets afgeschaft, de volgende minister is daar niet mee akkoord en dan verandert het weer ... Dat vind ik moeilijk. Daar ben ik bezorgd over.

Leen: Het verandert inderdaad voortdurend! Recent nog met het M-decreet. Er komt een andere minister, misschien weer met andere ideeën. Wat mij ook zorgen baart is dat langer werken. Denk aan de vele burn-outs in onderwijs! Je moet er in staan om te begrijpen hoe zwaar onze job kan zijn. Dat langer werken is trouwens nefast voor elke job. Ik denk dat de nood aan een vakbond als het COV zal blijven groeien. Omdat er dan iemand is die achter ons staat, die het voor ons opneemt, die ervoor zorgt dat we dat langer werken gaan aankunnen, die opkomt voor verlofstelsels, enzovoort.

Greet: Vakbonden zijn ontstaan in een tijd van echte strijd. Vandaag is het voor een vakbond ook nog altijd een strijd om niet in de luren gelegd te worden. Maar de vakbond doet ook andere dingen. De vakbond maakt dat mensen vaak gelukkiger in hun job staan. Omdat ze de juiste informatie, hulp op maat of het juiste verlof hebben gekregen. ■

Ook jij, m/v/x met talent, kan VA worden! Nog niet overtuigd? Stel je vragen vóór 30 juni via cov.durftevrAGEN@acv-csc.be.